

ritardamento, m. e **ritardanza, f.** (p. u.) zadocnjenje, zakašnjenje; zaostajanje (sata); (mūs.) produženje; *senza —*, bez odlaganja.

ritardare, v. a. odlagati, odložiti, odgoditi, zadržati (učiniti da se stigne dockan); razvlačiti, rastezati; usporavati (napredak). || **v. n.** izostajati, zaostajati; odocniti, zadocniti, zakasniti.

ritardatario (-āri), m. onaj koji je zadocnio, zakasnio.

ritardativo, ag. (p. u.) koji usporava, zadržava.

ritardatore, m. (=trice, f.) zakasnjac. || **ag.** koji je zadocnio, zakasnio.

ritardo, m. zadocnjenje, zakašnjenje; (indugio) oklijevanje, otezanje; (dilazione) odgadanje, odgoda; (com.) zastoj; (protrazione) razvlačenje, otezanje; *èssere in —*, zakasniti; *il treno era giunto in —*, vlak je zakasnio; *senza —*, bez otezanja.

ritegno, m. uzdržljivost, skromnost, smjernost; zadržavanje; obustava, odbitak (od plaće); zapreka, prepreka; namještanje grede u židove; konopac koji drži predmet koji se diže; *non avér —* ne sramiti se; *senza —*, bezobzirno; (sfrenatamente) razuzdano; *porre —*, ustaviti, zapriječiti.

ritegnoso, ag. (p. u.) uzdržljiv, skroman, smjeran, zadržljiv.

ritemperare, e al fig. anche ritemprare (ritēmpero), v. a. ponovo zatopiti, potopiti (rublje); prekaliti čelik; (lapis) zašiljiti.

ritempire (ritēmpisco, -sci), v. n. (pop., del tēmpo) razvedriti se, vratiti se na lijepo.

ritēmpora, f. (lett.) vraćanje lje-pog vremena.

ritemprare, v. a. V. ritemperare.

riten-ere (ritēngo, -tiēni), v. a. zadržavati, zadržati; uzdržati; (impedire) spriječiti, sprečavati; (serbare) čuvati, sačuvati; (credere) držati, scijeniti, misliti; (derurre da somma da pagare) odbiti, obustaviti; (sullo stipendio) zadržati, izvršiti obustavu. || **=ersi, v. r.** zadržati se, zau-staviti se, uzdržavati se; držati se, misliti se, smatrati se.

ritenimento, m. (p. u.) zaustavljanje, zaustava, zadržavanje.

ritenitiva e ritentiva, f. (pop.) pamet, pamtitost, pamćenje; (mōrale) sposobnost duha, da zadrži utiske.

ritentare (ritēnto), v. a. opet pokušati, pokušavati.

ritenuta, f. (p. u.) zadržavanje; (sullo stipendio, ecc.) obustava, odbitak.

ritenutezza, f. uzdržljivost, skromnost, smjernost; opreznost.

ritenzione, f. zadržavanje, zadržaj, zaustavljanje; — *di una causa*, zadržavanje za sebe prava rješavanja sporu; *diritto di —*, pravo zadržavanja zaloga do potpune isplate.

ritingere (ritingo, -gi), v. a. opet bojadisati; (a. e m., stoffe) po-crnniti.

ritiramento, m. povlačenje, uzi-manje natrag; (ritiro) samoto-vanje; (contrazione) grčenje, skupljanje, stezanje (mišica).

ritir-are, v. a. (revocare) opozvati, poreći, poricati, povući (na se); (truppe) povući natrag; (ambasciatori) opozvati; (ricavare) dobiti, vući, primati; (ri-prendere) povući, uzeti (na se); (riscòtere) naplatiti, pokupiti; (distogliere) odvratiti, odvraćati; ponovo izvlačiti, vući, izvući; trgnuti; izvaditi, ispisati (iz škole); — *la mano*, trgnuti ruku k sebi; — *la parola*, povući, opozvati riječ; — *i crediti*, kupiti, pokupiti vjeresiju. || **=arsi, v. r.** otici, udaljiti se; vratiti se kući; zakloniti se, zaklanjati se; povlačiti se, povući se (vojska); povući se (iz službe, iz svijeta); kupiti, skupljati se (tkanina); zgrčiti se (nervi); odustati, odustajati (od pothvata); — *in sé stesso*, ne mijesati se više ni s kim, živjeti po-vučeno.

ritirata, f. (mil.) uzmak, uzmica-nje; (cësso) zahod, nužnik.

ritiratezza, f. samoća, zabit, za-bitnost.

ritirato, ag. povučen, samotan, za-bitan; štur (žito); sasušen (drvo); (aral.) koji ne ide do kraja grba, skraćen; *vivere —*, samotovati, živjeti povučeno.

ritiro, m. povučenost; osamlje-nost, osamost; vraćanje, povra-tak; (revoca) opoziv, poreka,